

[Mimi Jakobsen]

der sig. Vi finder det nemlig i princippet noget betænkeligt, at udgifter til lys og varme for lønmodtagerne skal holdes uden for pristallet, og at disse stigninger altså ikke skønnes så afgørende som andre udgiftsstigninger. Vi accepterer jo, at erhvervslivet under et længerevarende prisstop ikke kan leve med de udgifter, der påføres det udefra, uden mulighed for at indregne det i priserne. Men hvad med lønmodtagerne?

På den anden side må vi selvfølgelig sige, at når landet bliver fattigere, erklærer sig fattigere, kan det ikke nytte noget, at en bestemt gruppe holder fast ved, at de vil være rigere. Nu var hr. Glistrup og også hr. Bolvig inde på det, der også for CD står som et skræmmebillede, at hvis man udhuler dyrtidsreguleringen for meget, kan man risikere, at en gruppe lønmodtagere siger: ja men så ønsker vi etårige eller halvårslige overenskomster, og vi ser fra CDs side, som øvrige ordførere også har gjort det, dyrtidsreguleringen som en garanti eller i hvert fald en delvis garanti for ro på arbejdspladserne.

Til gengæld må vi så naturligvis være tilfredse med, at man ikke fjerner selve mekanismen, men alene nulstiller pristallet; det kan vi tilslutte os.

I kraft af den forhøjelse af portionerne fra 60 øre til 90 øre, som vi senere skal tage stilling til, og som altså er en stigning på 50 pct., er det imidlertid meget afgørende, at pris- og løndæmpningen bliver effektiv, for ellers kan dette blive et meget dyrt indgreb for erhvervslivet og for hele samfundet.

Til sidst vil jeg gerne spørge ministeren – det er muligt, det står et sted, men det er gået så stærkt, at jeg kan have overset det – om det, at man holder prisstigningerne på energi ude, ikke også vil betyde en betydelig afdæmpning af boligpristallets udvikling. Det vil jeg gerne have svar på.

Tyroll (VS):

Det kan jo ikke undre nogen, at der er stor glæde i de borgerlige partier over det, der bliver lagt frem fra socialdemokratiets side her. Det er jo noget, man længe har gået og sukket efter, og nu får man altså assistance fra socialdemokratiets side til at angribe dyrtidsreguleringen.

Der har været markeret forskellige holdninger til dette spørgsmål i valgkampen.

Man har jo ikke klart fra socialdemokratiet villet sige til arbejderne rundt omkring på arbejdspladserne, at det, man stod over for, var et angreb på dyrtidsreguleringen. Ja, man har sagt det i nogle afkroge, men f. eks. da Thomas Nielsen udtalte sig på LOs kongres, sagde han – jeg citerer fra Information den 12. oktober 1979:

»Overskudsdelingen skal ikke gennemføres på bekostning af dyrtidsreguleringen. Selv om ordningen er mangelfuld, fordi der ikke sker løbende opjusteringer af reguleringsbeløbet, er dyrtidsreguleringen alligevel det mest solidariske element i hele vort lønsystem. Det er de lavest lønnede, der får mest ud af ordningen, og det skal der ikke handles med for at få overskudsdelingen igennem.«

Se, her bliver der jo talt på en helt anden måde. Der skal ikke handles med dyrtidsreguleringen for at få overskudsdelingen igennem. Men hvad er det, regeringen er i færd med at gøre? Hvad er det, socialdemokratiet er i færd med at gøre? Det er nøjagtig det, som Thomas Nielsen på kongressen sagde at man ikke skulle gøre, og det er altså det, man har haft at holde sig til, da man skulle stemme her ved sidste valg. Derfor er det det rene illusionsmageri, når socialdemokratiet siger, at der er opbakning bag ved den politik, som man forsøger at køre igennem her. Der er tale om, at man har vildledt arbejdspladserne, man har vildledt befolkningen med det, man har manifesteret på dette område. Intet tyder på, der er opbakning bag ved dette på arbejdspladserne, tværtimod, man vil forsvare dyrtidsreguleringen. Intet tyder heller på, at der er opbakning bag ved ØD eller overskudsdeling, som man altså vil handle med her.

Men lad os så se på, hvad det egentlig er, man ønsker gennemført her. Ja, man vil trække energisiden ud, og da har vi tidligere ved behandling af dyrtidsreguleringen her i folketinget markeret, hvordan man har transporteret energisiden ud og ind af dyrtidsreguleringen, alt efter hvordan og hvorledes den nu virkede. Man har villet have den inde, så længe den trækker nedad i dyrtidsreguleringen, men når den så for en gangs skyld begynder at trække opad og sikre reallønnen, ganske vist på en minimal måde, vil man have den ud af dyrtidsreguleringen igen.